

[A. C. Mortensen.]

Anledning til her ved første Behandling at udtale sig om dette Spørgsmaal. I øvrigt kan vi jo faa Lejlighed til at drøfte det i det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat til at drøfte Lovforslaget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Rahbek: Det er nu knapt 2 Aar siden, Rigsdagen første Gang beskæftigede sig med Jydsk Landhypothekforenings Forhold, foranlediget ved det fuldstændige Sammenbrud, som jo sikkert vilde være blevet Resultatet, om ikke Lovgivningsmagten var traadt til og ved et Moratorium, der skaffede den nødvendige Ro og Tid til Gennemførelsen af en Lov om en foreløbig Ordning af Hypotekforeningens Administration, havde sikret, at dette ikke skete. Der var ikke saa lidt Skepsis dengang med Hensyn til Udsigterne for Foreningens Genrejsning, en Skepsis, der var fuldt forstaaelig, hvis man havde Lejlighed til, f. Eks. paa sin Egn, at se Prøver paa Foreningens Administration, særlig i de Tilfælde, hvor det var nødvendigt for Foreningen at overtage Ejendomme.

Det maa siges, at denne Administration i mange Tilfælde var af en saadan Art, at det fik besindige Folk til at ryste paa Hovedet. Jeg skal for øvrigt ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa dette Forhold. Vi har nu faaet at vide, i alt Fald gennem Dagspressen, at alt, hvad der angaar den tidligere Ledelses Ansvar, er blevet nøje undersøgt, og hvis jeg ikke husker meget fejl, saa har jeg den højtærede Ministers Ord for, at Afgørelsen af et eventuelt Strafansvar vil falde i den allernærmeste Tid. Jeg skal om dette blot sige, at der er nogen, der synes, at henyed to Aar er en meget lang Tid for at faa den Undersøgelse gennemført, men man kan jo med det gamle Ord sige: Bedre sent end aldrig, og jeg skal for mit Vedkommende erklære mig tilfreds med, at Ministeren har givet Udtryk for, at nu vil Afgørelsen blive truffet.

Den Undersøgelse, der for to Aar siden fandt Sted af Foreningens økonomiske Forhold, gav til Resultat, at man maatte regne med, at der var et Underskud i Foreningen paa godt og vel 9 Mill. Kr. Det er forstaaeligt, at under disse Forhold maatte Loven, der blev vedtaget den 30. Januar 1932 og senere blev godkendt af Obligationsejerne, indeholde ret drastiske Bestemmelser. Det bestemmes saaledes i Lovens §.16, at i de fire Renteterminer i 1932 og

1933 maatte der højst til Obligationsejerne udbetales Halvdelen af det normale Rentebeløb, og først efter Udløbet af indeværende Aar har Bestyrelsen med Tilslutning af Indenrigsministeren Ret til at fastsætte en højere Renteydelse, forudsat naturligvis, at Foreningens økonomiske Forhold i øvrigt tillader det. Desuden blev Udtrækningen af Foreningens Kasseobligationer indstillet indtil videre.

Naar vi nu igen skal til at lovgive om Jydsk Landhypothekforenings Forhold, skal jeg villigt indrømme, at det Billede, Ministeren forleden Dag ved Lovforslagets Forelæggelse tegnede af Foreningens økonomiske Tilstand for Tiden, var holdt i meget lyse Farver, ikke mindst paa Baggrund af det mørke Billede for 2 Aar siden. Jeg tilføjer, at de lyse Farver fuldt ud maa staa for Ministerens Regning. Vi andre har ikke nogen Lejlighed til at kontrollere det, men jeg kan sige, at der er ikke nogen Grund til at tvivle om, at Ministerens Opgørelse baade er ædruelig og rigtig. Naar saaledes det Underskud, som man for blot 2 Aar siden anslog til over 9 Mill. Kr., i Dag er reduceret til et Beløb paa 3 Mill. Kr., saa synes jeg, det er et Resultat, som er al Ære værd, og det kan kun tjene til Ære for den nye Ledelse af Foreningen, at man har naaet dette forholdsvis gunstige Resultat, alt forudsat naturligvis, at Opgørelsen er ædruelig og rigtig.

Om det foreliggende Lovforslag til en mere varig Ordning af Foreningens Forhold skal jeg udtale, at den bedste anbefaling for Forslaget er den, at det ifølge Bemærkningerne og Ministerens Udtalelser er tiltraadt af Foreningens Bestyrelse og Direktion samt af Repræsentanter baade for Laantagere og Laangivere. Det vil jo i Virkeligheden sige, at alle de direkte interesserede Parter paa Forhaand har tiltraadt Forslaget, og det er da ogsaa mit Indtryk, at den Ordning, som her foreslaas, er en Ordning, som baade Laantagere og Obligationsejere efter Omstændighederne kan være tilfredse med. Selv om Obligationsejerne for de fire Afdelingers Vedkommende, 2den—5te Afdeling, maa finde sig i, at Obligationerne nedskrives til 80 pCt. af den paalydende Værdi mod til Gengæld at bære fuld Forrentning af den nedskrevne Værdi, haaber jeg for mit Vedkommende, at Obligationsejerne vil bære dette Tab med Fatning. Tabet bliver sikkert ikke større, end de maatte være forberedt paa; man kan godt sige: tværtimod; man kan bare se paa det Forhold, at for et Aars Tid siden blev Foreningens Kasseobligationer handlet til en Kurs, der laa nede om-